

Sygn. akt VIII U 1100/23

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lipca 2022 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. odmówił K. P. ponownego ustalenia wysokości emerytury wojskowej z uwagi na to, że nie zostały przedstawione nowe dowody lub ujawnione nowe okoliczności faktyczne, które mają wpływ na możliwość dokonania ponownego przeliczenia świadczenia emerytalnego./decyzja – k. 301 akt (...)/

Odwołanie od powyższych decyzji wniósł wnioskodawca, podnosząc brak zgodności ze stanem faktycznym oraz brak uzasadnienia podjętej decyzji./odwołanie, k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. wniósł o jego oddalenie./odpowiedź na odwołanie, k. 5/

W piśmie z dnia 10.11.2023 r wnioskodawca wniósł o wydanie decyzji zmieniającej wysokość świadczenia emerytalnego wg. S. na dzień 1.09.2021 r w wyniku uwzględnienia jedynie stażu emerytalnego odpowiadającego okresowi służby wojskowej oraz o wydanie decyzji o waloryzacji emerytury wojskowej za lata 2022 i 2023 oraz w przyszłości./pismo – k. 25/

Na rozprawie w dniu 9.01.2024 r wnioskodawca sprecyzował, że wnosi o wyliczenie emerytury tylko w oparciu o służbę wojskową i waloryzację./e – prot. z dnia 9.01.2024 00:01:25 i nast.,/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca został przyjęty do służby wojskowej od dnia 18.09.1968 roku. Od dnia 10 grudnia 1989 r miał ustalone prawo do emerytury wojskowej (58 % podstawy wymiaru). Wnioskodawca podjął zatrudnienie i podlegał ubezpieczeniu w ramach powszechnego systemu emerytalnego. Emerytura wojskowa ulegała zwiększeniu w związku z doliczanymi okresami zatrudnienia, aż do osiągnięcia 75 % podstawy wymiaru (w 2009 roku)

/okoliczność bezsporna, decyzje w aktach emerytalnych, pismo – k. 284 w aktach emerytalnych/

Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w ramach powszechnego systemu emerytalnego. Nabył uprawnienia do emerytury od dnia 1.09.2021 roku. W kapitale początkowym uwzględniono okresy składkowe i nieskładkowe od dnia 3.01.1990 r. Wnioskodawca wybrał do wypłaty świadczenie z ZUS.

/okoliczność bezsporna, pismo – k. 289, 307 w aktach emerytalnych/

Decyzją z dnia 18.11.2021 r emerytura wojskowa została zwieszona od dnia 1.12.2021 roku./decyzja – k. 292 akt ZUS/

Prawomocnym postanowieniem z dnia 26.10.2022 r Sąd Okręgowy w Łodzi odrzucił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 18.11.2021 r jako złożone po terminie.

/postanowienie w zał. aktach/

W dniu 5.07.2022 r wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury wojskowej, w związku z tym, że od września 2021 roku pobiera emeryturę z ZUS z tytułu pracy po zakończeniu służby wojskowej, bez doliczania lat pracy po jej zakończeniu.

/wniosek – k. 300 akt emerytalnych/

Zaskarżoną decyzją z dnia 18 lipca 2022 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. odmówił K. P. ponownego ustalenia wysokości emerytury wojskowej z uwagi na to, że nie zostały przedstawione nowe dowody lub ujawnione nowe okoliczności faktyczne, które mają wpływ na możliwość dokonania ponownego przeliczenia

świadczenia emerytalnego. Jako podstawę prawną wskazano art. 31, 7, 32 ust. 1 pkt. 1 o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. /decyzja – k. 301 akt (...)/

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje :

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pomiędzy stronami nie było sporu, co do okoliczności faktycznych. Spór dotyczył jedynie kwestii prawnej – możliwości ponownego ustalenia wysokości emerytury wojskowej.

Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 10.12.1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin /Dz.U.2022.2528 t.j./w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do:

1)

emerytury lub renty przewidzianych w odrębnych przepisach albo

2)

uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach, albo

3)

świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia (Dz. U. poz. 658)

- wypłaca się świadczenie wyższe albo wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Ubezpieczonemu, który pozostawał w zawodowej służbie wojskowej przed dniem 2 stycznia 1999 r. i pobiera emeryturę wojskową wynoszącą 75% podstawy jej wymiaru obliczoną bez uwzględnienia okresów składkowych i nieskładkowych, z tytułu których jest uprawniony również do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez niego (art. 95 ust. 1 i 2 u.e.r.f.u.s. w związku z art. 7 ustawy z 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin). Zdaniem Sądu Najwyższego, w polskim prawie zabezpieczenia społecznego obowiązuje zasada prawa do jednego świadczenia z tytułu tego samego ryzyka ubezpieczeniowego, zwana też zasadą niekumulacji świadczeń. W systemie powszechnym zasada ta znajduje potwierdzenie w regulacji art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej./tak Postanowienie SN z dnia 30.11.2023 r, (...) 14/23., wyrok SN z dnia 4.07.2023 roku, I (...) 32/23/

Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt. 1 cytowanej ustawy decyzja organu emerytalnego ustalająca prawo do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokość świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia ulega uchyleniu lub zmianie na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli, m.in. zostaną przedstawione nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności faktyczne, które mają wpływ na prawo do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokość świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia.

Przesłankami wznowienia postępowania na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. oraz ponownej oceny uprawnień ubezpieczeniowych, w tym także ponownej oceny wysokości przyznanego świadczenia są "nowe dowody" i "nowe okoliczności faktyczne" istniejące przed podjęciem decyzji, nieznane organowi i mające wpływ na ustalenie prawa do świadczenia lub jego wysokości. Zatem, w pierwszej kolejności należy ustalić, czy wnioskodawca powołuje się na nowe okoliczności bądź też zgłasza nowe dowody w rozumieniu art. 32 ust. 1 ustawy i dopiero pozytywne przesądzenie powyższego pozwoli na merytoryczną ocenę zarzutów ubezpieczonego./tak wyrok SA w Szczecinie z dnia 6.12.2011 r,III AUa 811/10/.Prawo do świadczeń pieniężnych z tytułu zaopatrzenia

emerytalnego lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej albo z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w tej sprawie zostaną przedstawione istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne albo ujawnione nowe dowody, istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, a mające wpływ na prawo do świadczeń albo ich wysokość. /tak wyrok SA w Lublinie z dnia 9.08.2012 r, III AUa 632/12/.

Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że wnioskodawca został przyjęty do służby wojskowej od dnia 18.09.1968 roku. Od dnia 10 grudnia 1989 r miał ustalone prawo do emerytury wojskowej(58 % podstawy wymiaru) . Wnioskodawca podjął zatrudnienie i podlegał ubezpieczeniu w ramach powszechnego systemu emerytalnego. Emerytura wojskowa ulegała zwiększeniu w związku z doliczanymi okresami zatrudnienia, aż do osiągnięcia 75 % podstawy wymiaru (w 2009 roku). Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w ramach powszechnego systemu emerytalnego. Nabył uprawnienia do emerytury od dnia 1.09.2021 roku. W kapitale początkowym uwzględniono okresy składkowe i nieskładkowe od dnia 3.01.1990 r. Wnioskodawca wybrał do wypłaty świadczenie z ZUS. Jednocześnie prawomocną decyzją z dnia 18.11.2021 r emerytura wojskowa została zwieszona od dnia 1.12.2021 roku.

W dniu 5.07.2022 r wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury wojskowej, w związku z tym, że od września 2021 roku pobiera emeryturę z ZUS z tytułu pracy po zakończeniu służby wojskowej, bez doliczania lat pracy po jej zakończeniu, zatem w ocenie wnioskodawcy nową okolicznością jest pobieranie emerytury z ZUS.

Mając na uwadze cytowane powyżej orzecznictwo podnieść należy, że nie jest to okoliczność uzasadniająca wznowienie postępowania na podstawie art. 32 ustawy zaopatrzeniowej, bowiem nie istniała ona przed wydaniem decyzji ustalającej wysokość emerytury wojskowej ubezpieczonego (w 2009 r gdy osiągnęła ona maksymalny wymiar 75 % podstawy wymiaru) bądź w dniu jej wydania. Brak jest zatem podstaw do wznowienia postępowania i obliczania emerytury wyłącznie w oparciu o okres służby wojskowej wraz z waloryzacją.

W świetle poczynionych rozważań Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.